

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „Edineț Gaz”, în pricina civilă la cererile de chemare în judecată depuse de societatea cu răspundere limitată „Edineț Gaz” și societatea pe acțiuni „Moldovagaz” împotriva întreprinderii cu capital străin „Moldova Zahăr” societate cu răspundere limitată, intervenient accesoriu societatea pe acțiuni „Cupcini Cristal” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de întreprinderea cu capital străin „Moldova Zahăr” societate cu răspundere limitată, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Edineț din 17 aprilie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunilor înaintate de societatea cu răspundere limitată „Edineț Gaz” și societatea pe acțiuni „Moldovagaz”, a fost respinsă cererea de recurs depusă de Banca Comercială „Victoriabank” societate pe acțiuni împotriva încheierii Judecătoriei Edineț din 30 martie 2015 și s-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 19 noiembrie 2014, SRL „Edineț Gaz” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Moldova Zahăr” SRL privind încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului de vânzare - cumpărare nr. 1906 din 23.05.2011, acordurilor adiționale din 16.09.2011 și 23.01.2012, SRL „Moldova Zahăr” a cumpărat de la BC „Victoriabank” SA, în calitate de complex patrimonial unic, bunurile SA „Cupcini Cristal”, proprietar al complexului patrimonial unic constituit din uzina de prelucrare a zahărului fiind SRL „Moldova Zahăr”.

Menționează reclamantul că, datoria de 16 744 313,09 lei s-a format în legătură cu exploatarea anterioară de către SA „Cupcini Cristal” a complexului patrimonial unic, constituit din uzina de prelucrare a zahărului situat în or. Cupcini, ceea ce este confirmat prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

Susține reclamantul că, această datorie a fost transmisă împreună cu complexul patrimonial unic către SRL „Moldova Zahăr”, care la moment are calitatea de debitor al sumei de 16 744 313,09 lei față de SRL „Edineț Gaz”.

Invocă că, pct. 3 din Regulamentul cu privire la utilizarea și furnizarea gazelor naturale, aprobat prin hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE nr. 415 din 25.05.2011, definește conceptul de loc de consum - locul amplasării instalației de utilizare a consumatorului final, în care se consumă gazele naturale, recepționate prin unul sau mai multe puncte de delimitare.

Locul de consum al gazelor naturale furnizate de SRL „Edineț Gaz” către SA „Cupcini Cristal” este complexul patrimonial unic, constituit din uzina de prelucrare a zahărului situat în or. Cupcini, iar faptul ca acest complex patrimonial unic a constituit obiectul înstrăinării, nu poate afecta drepturile SRL „Edineț Gaz”, apărute anterior acestor înstrăinări.

Indică că, SRL „Edineț Gaz” avea un drept de creanță, care este un drept patrimonial prin excelență, față de SA „Cupcini Cristal”, însă dreptul de creanță al SRL „Edineț Gaz” prin raportare la conceptul de loc de consum, așa cum este definit în pct. 3 din Regulamentul nominalizat, este indispensabil de exploatarea și deținerea complexului patrimonial unic, constituit din uzina de prelucrare a zahărului, situată în or. Cupcini și prin urmare, transmiterea complexului patrimonial unic, constituit din uzina de prelucrare a zahărului, situată în or. Cupcini, presupune de drept și transmiterea tuturor sarcinilor, grevărilor și obligațiilor legate de exploatarea acestuia.

Consideră reclamantul că, obligația aferentă complexului patrimonial unic constituit din uzina de prelucrare a zahărului, situată în or. Cupcini în sumă de 16 744 313,09 lei, în virtutea prevederilor legale a fost transmisă odată cu înstrăinarea complexului patrimonial menționat, astfel încât la moment obligația de achitare a sumei respective îi revine acelei persoane care este proprietarul complexului patrimonial unic constituit din uzina de prelucrare a zahărului, situată în orașul Cupcini, iar proprietar al acestui complex patrimonial unic este SRL „Moldova Zahăr”.

A mai menționat că, tentativele de soluționare a litigiului pe cale amiabilă nu au dat nici un rezultat, iar pretențiile înaintate au rămas fără răspuns.

Solicită reclamantul, încasarea din contul SRL „Moldova Zahăr” în beneficiul SRL „Edineț Gaz” încasarea a datoriei de 16 744 313,09 lei, penalității de 2 500 000 lei și cheltuielilor de judecată.

La 19 noiembrie 2014 și SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Moldova Zahăr” privind încasarea datoriei de 7 207 938, 59 lei și a cheltuielilor de judecată, invocând argumente similare ca SRL „Edineț Gaz” și

anume că, datoria menționată a fost transmisă odată cu înstrăinarea complexului patrimonial SRL „Moldova Zahăr”.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 16 decembrie 2014, ambele pricini civile au fost conexe într-un singur proces.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 30 martie 2015, a fost admis parțial demersul SRL „Moldova Zahăr” privind atragerea în proces în calitate de intervenienți accesorii BC „Victoriabank” SA și SA „Cupcini Cristal”, în proces fiind antrenat în calitate de intervenient accesoriu alături de pîrît SA „Cupcini Cristal”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 17 aprilie 2015, a fost admisă parțial acțiunea SRL „Edineț Gaz” și integral acțiunea SA „Moldovagaz”, fiind încasat din contul SRL „Moldova Zahăr” în beneficiul SRL „Edineț Gaz” datoria în sumă de 16 744 313,09 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 50 000 lei. S-a încasat din contul SRL „Moldova Zahăr” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 7 207 938,59 lei și cheltuielile de judecată de 50 000 lei. Pretenția SRL „Edineț Gaz” cu privire la încasarea penalității de 2 500 000 lei, a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Moldova Zahăr” a contestat-o cu apel.

Totodată, BC „Victoriabank” SA a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Edineț din 30 martie 2015.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, a fost admisă cererea SRL „Edineț Gaz”, fiind aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile a SRL „Moldova Zahăr” în limita sumei de 16 744 313,09 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, s-a admis apelul declarat de ÎCS „Moldova Zahăr” SRL, s-a casat integral hotărîrea Judecătoriei Edineț din 17 aprilie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri, prin care cererile de chemare în judecată înaintate de SRL „Edineț Gaz” și SA „Moldovagaz” au fost respinse ca neîntemeiate. S-a respins cererea de recurs depusă de BC „Victoriabank” SA împotriva încheierii Judecătoriei Edineț din 30 martie 2015. S-au anulat măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015,

La 26 ianuarie 2016, SRL „Edineț Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, în partea anulării măsurilor de asigurare a acțiunii, invocînd că măsurile de asigurare a acțiunii se anulează prin încheiere separată și nu prin decizia prin care se soluționează fondul pricinii.

La 27 ianuarie 2016 și 05 februarie 2016, SRL „Edineț Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, precum și nu au fost apreciate corespunzător toate circumstanțele pricinii.

Menționează că, intimatul în instanța de apel a recunoscut că a procurat un set de bunuri în complex care, imediat după procurare, au fost utilizate pentru producerea

zahărului, după procurarea acestui complex de bunuri nu a efectuat careva investiții și că bunurile rămase la SA „Cupcini Cristal” nu sunt vitale pentru activitatea de producere, recunoscând că, toată activitatea a procurat-o de la bancă încă în anul 2009, iar SA „Cupcini Cristal”, după vânzarea afacerii, nu a mai activat deoarece nu mai avea patrimoniu necesar.

În acest sens, susține că, instanța de apel a confundat noțiunea patrimoniului propriu de complex unic, urmînd a fi făcută distincție dintre complexul patrimonial al societății și patrimoniul total al societății.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de către SRL „Edineț Gaz”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către SRL „Edineț Gaz” este

declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Cît privește recursul SRL „Edineț Gaz” din 26 ianuarie 2016, ca fiind declarat împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 26 ianuarie 2016 de anulare a măsurilor de asigurare a acțiunii, aplicate prin încheierea Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2015, Colegiul reține că, un astfel de act judecătoresc sub formă de încheiere nu a fost emis, iar instanța de apel pronunțându-se asupra fondului pricinii, corect s-a pronunțat și asupra anulării măsurilor de asigurare a acțiunii, astfel că recursul menționat se consideră declarat împotriva deciziei instanței de apel și nu a încheierii.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Edineț Gaz”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Edineț Gaz”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi